

Sygn. akt II K 39/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2015 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Marek Żurawski

Protokolant Sylwia Domańska

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Świdnicy A. S.

po rozpoznaniu w dniach 8 kwietnia 2015 roku, 13 maja 2015 roku sprawy karnej

(...)

ur. (...) w Ś.

syna J. i J. z domu K.

oskarżonego o to, że:

w okresie od maja 2014 r. do 30 sierpnia 2014 r. w Ś. woj. (...), znęcał się psychicznie nad swoją żoną A. G. i córką N. G. w ten sposób, że znajdując się w stanie nietrzeźwości wszczynał awantury podczas których wyzywał je słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, popychał, szarpał za odzież, zakłócał im spoczynek nocny w ten sposób, że budził je ze snu, groził pozbawieniem życia, bezpodstawnie pomawiał je o utrudnienie zamieszkiwania poprzez chowanie przedmiotów codziennego użytku

tj. o czyn z art. 207 § 1 kk

I. oskarżonego **J. G. (1)** uznaje za winnego czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 207 § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie wyżej wymierzonej oskarżonemu **J. G. (1)** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby lat 5 (pięciu);

III. na podstawie art. 626 § 1 kpk i w zw. z art. 627 kpk zasądza od oskarżonego **J. G. (1)** na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym kwotę 436 (czteryście trzydzieści sześć złotych) złotych tytułem wydatków, a na podstawie art. 2.1 pkt 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 180 (stu osiemdziesięciu) złotych;

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. G. (1) zamieszkiwał w Ś. przy ul. (...) wraz z małżonką A. G. oraz 18 letnią córką N. G.. J. G. (1) był uprzednio skazywany za przestępstwo znęcania się nad członkami rodziny, pomimo tego po ostatnim orzeczeniu nie zmienił sposobu swojego postępowania, nie uczęszczał na terapię odwykową i nadal nadużywał alkoholu.

W okresie od miesiąca maja 2014r, pozostając od wpływem alkoholu, który spożywał po kilka dni w tygodniu – w szczególności w weekendy, J. G. (2) wszczynał awantury domowe w trakcie, których wyzywa żonę A. słowami powszechnie uznanymi za obelżywe tj. „kurwo, szmato, świnię, wycieruch”. Córkę N. zaś znieważał słowami „nieuk, tępak, głąb”. J. G. (2) gdy posiada pieniądze potrafi pić ciągami po kilka dni, podczas awantur domowych zaczął A.

G., szturchał ją oraz pomawiał żonę i córkę o rzekomą kradzież rzeczy należących do niego, które po pianemu gdzieś odłożył. Gdy pokrzywdzone wzywały policję na interwencje, J. G. (1) przede przybyciem policji kładł się do łóżka i udawał, że śpi. J. G. (2) groził A. G. uszkodzeniem ciała stwierdzając, że „czeka ja wózek inwalidzki, że ją pierdolnie to się do ściany przyklei”.

Świadcami niektórych awantur była koleżanka A. G. A. J. (1). J. G. (2) nie zwracał uwagi na obecność w domu osoby obcej i znieważał żonę i córkę w obecności A. J. (1) a ostatecznie zazwyczaj kazał A. J. (1) „wypierdalać z mieszkania”.

Postępowanie J. G. (1) nie ulegało zmianie pomimo prowadzenia z nim rozmów przez kuratora zawodowego Sądu Rejonowego w Świdnicy K. B.. W dniu 19 października 2014r orzeczono rozwód pomiędzy małżonkami G. z winy J. G. (1) wraz z eksmisją bez lokalu zastępczego. J. G. (2) opuścił wspólne mieszkanie małżonków przy ulicy (...) w Ś. i zamieszkał u swojego szwagra G. W. przy ul. (...) w Ś., którym opiekuje się, z powodu jego niepełnosprawności. J. G. (1) obecnie pracuje w firmie (...) za wynagrodzeniem ok. 1760 zł.

Od tego czasu kurator nie powziął informacji aby J. G. (2) nachodził rodzinę i nadal się awanturował.

W dniu 04.03.2014r J. G. (1) dobrowolnie zgłosił się do Poradzi (...)(...) dla osób uzależnionych od alkoholu w C., gdzie rozpoczął leczenie, które będzie trwało dwa lata.

Dowody:

Zeznania A. G. k; 9-10,100,

Zeznania N. G. k; 17-18, 101,

Niebieska karta k; 22-28,

Zeznania K. B. k; 29-30,

Zeznania A. J. k; 40,

Pismo z (...) odwykowego k; 89,

Wywiad policji z 07.05.2015 k; 91,

Umowa o pracę k; 96,

Oskarżony **J. G. (1)**, już w toku postępowania przygotowawczego w całości przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił zgodnie z ustalonym stanem faktycznym. Przed sądem oskarżony także przyznał się do zarzucanego mu czynu i podtrzymał swoje stanowisko z postępowania przygotowawczego.

J. G. (1) był już dwukrotnie karany za przestępstwo znęcania tj. w roku 2010 i 2014.

W toku postępowania przygotowawczego powzięto wątpliwości co do stanu zdrowia psychicznego J. G. (1) w związku z czym poddano go badaniom przez biegłych lekarzy psychiatrów. Biegli w opinii z dnia 17.12.2014r stwierdzili m.in., że J. G. (1) nie cierpi na chorobę psychiczną i niedorozwój umysłowy ani na inne zaburzenia czynności psychicznych. Rozpoznano u oskarżonego Zespół (...) oraz cechy osobowości nieprawidłowej. Zdaniem biegłych oskarżony w chwili czynu miał w pełni zachowaną zdolność do rozpoznania jego znaczenia i do pokierowania swoim postępowaniem.

Dowody:

Informacja z K. k; 45-46,

Wyroki dot. J. G. k; 48-50,

Wyjaśnienia J. G. k; 54-55,86,

Opinia biegłych psychiatrów k; 62-64,

Sąd zważył, co następuje:

Sprawstwo i wina **J. G. (1)** w świetle materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszym postępowaniu jest bezsporna. Ustaleń w zakresie stanu faktycznego sąd dokonał w oparciu o zeznania świadków, w tym pokrzywdzonych A. i N. G. oraz K. B. i A. J. (1). Zważyć należy, iż wyjaśnienia oskarżonego w pełni korespondują z zeznaniami wskazanych świadków. Wszystkie te dowody sąd uznał za wiarygodne i rzetelne, mogące stanowić podstawę ustaleń w zakresie odpowiedzialności karnej oskarżonego.

Materiał dowodowy w postaci dokumentów /opinia biegłych, niebieska karta, wywiad policji, zaświadczenia o leczeniu i zatrudnieniu / potwierdziły jedynie ustalenia dokonane w oparciu o osobowe źródła dowodowe.

Jedynie zeznania świadka **E. A.** nie wniosły niczego istotnego do sprawy ponadto, iż świadek potwierdziła, iż widywała często J. G. (2) pod wpływem alkoholu i widziała wiele interwencji policji w miejscu zamieszkania oskarżonego / **k – 42 /**.

Co do kwalifikacji prawnej:

J. G. (4) zarzucono czyn z art. 207 § 1 kk. Zgodnie z treścią tego przepisu odpowiedzialności karnej podlega ten kto "znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny".

Przez znamię „znęca się” należy rozumieć różnorodne zachowania sprawcy, np. zadawanie cierpień fizycznych lub psychicznych. Znęcanie się fizyczne polega na zadaniu bólu fizycznego, np. pobicie, znęcanie psychiczne zaś polega na lżeniu, poniżaniu, wyszydzaniu, straszaniu, niszczeniu rzeczy. Za znęcanie psychiczne w realiach niniejszej sprawy uznać należy to, iż oskarżony wyzywał żonę i córkę słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, szarpał żonę oraz groził, jej uszkodzeniem ciała. Działania oskarżonego były nakierowane na poniżenie pokrzywdzonych i dokuczenie im.

Zdaniem sądu swoim działaniem w niniejszej sprawie J. G. (1) w całości zrealizował znamiona zarzucanego mu czynu.

Co do kary:

Wymierzając oskarżonemu karę sąd brał pod uwagę jako okoliczność obciążającą fakt dwukrotnego już ukarania oskarżonego za przestępstwo znęcania oraz fakt, iż zarzucanego mu czynu dopuścił się on w okresie próby. Bezspornym jest, że dotychczas powzięte wobec oskarżonego środki resocjalizacyjne o charakterze wolnościowym okazywały się nieskuteczne.

Za okoliczność łagodzącą sąd uznał fakt, iż oskarżony w chwili obecnej pracuje, podjął się sprawowania opieki nad niepełnosprawnym szwagrem w zamian za możliwość zamieszkania u niego, a także podjął leczenie odwykowe. Nader istotną okolicznością w ocenie sądu było także i to, że J. G. (1) wyprowadził się z mieszkania - a w ocenie żony A. G. od miesiąca października 2015r gdy oskarżony wyprowadził się z domu, sytuacja bardzo się poprawiła i nie doszło do jakichkolwiek awantur prowokowanych przez oskarżonego / **k – 100 /**.

W tym stanie rzeczy uznając, iż sprawstwo i wina oskarżonego jest bezsporna, wniosek o wymierzenie oskarżonemu kary bezwzględnej pozbawienia wolności zdaniem sądu był za surowy, wobec działań które podjął oskarżony i które ma szanse zrealizować pozostając na wolności. Zachowanie J. G. (1) przejawione w ostatnim czasie stanowi zdaniem sądu dodatnią prognozę do przyjęcia, iż oskarżony pozostając na wolności będzie przestrzegał porządku prawnego i nie popełni ponownie przestępstwa. Z tego też względu sąd uznał, iż oskarżony G. zasłużył na zastosowanie wobec

niego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary, bowiem nawet gdyby okazało się, że jego terapia odwykowa okazała się nieskuteczna to zamieszkując poza mieszkaniem żony i córki, ma on możliwość uniknięcia naruszania prawa na ich szkodę.

O kosztach postępowania orzeczono uwzględniając sytuację rodzinną i majątkową oskarżonego.